

Uforfødt turde det endelig være her at gjen- tage Bemærkningerne om de større Straffe, der kunne ramme de Enkelte, der maatte gjøre sig skyldige eller meddeeltige i Volds-handlin- ger, der i og for sig, efter deres almindelige Bessaffenhed, høre under en strengere Straffe- bestemmelse.

Til de ovenfor omhandlede Bestemmelser om Opsætsighed imod den offentlige Myndighed slutter sig i Udkastet §§ 101—103, angaaende nogle Tilfælde, hvor der vel vises en vis Trods eller Mangel paa Respekt for Øvrighedsmyndigheden, men uden at den frem- træder som directt rettet mod bestemte Økende, havere af samme. Straffen for disse Forseel- ser — at borttage eller bestadige Øvrigheds- Bekjendtgjørelser (jfr. den norske Straffelovs Kap. 10 § 24); at aftage eller bestadige de af en offentlig Myndighed i Embedsmedfør an- bragte Segl eller Mærker (f. l. Kap. 10 § 20), uberettiget at tilegne sig en offentlig Embeds- myndighed eller deslige — vil formeentlig pas- sende kunne fastsættes til Bøder eller Fængsel, for den sidstnævnte Forseelse dog vel rettest indskrænket til simpelt Fængsel indtil 1 Aar. Men iøvrigt er det en Selvfølge, som ogsaa antydet i §§ 102 og 103, at der ikke under saadan Forseelse maa skjule sig eller derved tilfigtes, nogen anden større Forbrydelse, f. Ex. Svig eller Tilvendelse af ulovlig Fordeel. En Forudsætning for Anvendelsen af § 103 er det derhos, at den Paagjældende tiltager sig en Myndighed, som han slet ikke har, ved t. Ex. at give sig ud for eller gerere sig som Embeds- mand, hvorimod der naturligviis ikke sigtes til en Overskridelse i Realiteten i det enkelte Til- fælde af den Embedsmyndighed, som Nogen maatte være i Besiddelse af, hvilket Forhold vil være at bedømme efter Reglerne angaaende Forbrydelser i Embedsforhold.

I Udkastets §§ 104—106 omhandles der- næst de Forbrydelser, som bestaae i Krænkel- se af de af Statsmagten til Retsfikkerhedens Haand- hævvelse trufne Foranstaltninger eller i en Mod- arbejden af Statens Virksomhed i den Ret- ning, ved at befrie Fanger, hjælpe dem eller forskulde Forbrydere til at undvige, hindre For- brydelsers Opdagelse eller, forsaavidt de Paa- gjældende selv ere Fanger, at indgaae Forening

med Andre om at undvige. Med Hensyn til § 104 bemærkes, at der formeentlig er Grund til at skjæle imellem Befrielse af en Person, der ikkun er paagreben eller anholdt, uden at han endnu er berøvet sin Frihed ifølge Dom eller Kendelse, og en Befrielse af en virkelig Fange, hvad enten den forøvrigt skeer ved at hjælpe ham ud af Fængslet eller ved at udvise ham af Øvrighedens eller Rettens Magt eller Varetægt paa Løber, hvor han undtagelsesviis ikke er i Fængslet, t. Ex. medens han staaer for Retten, føres derhen eller transporteres til Fængslet, eller naar Straffen over en dømt Forbryder skal fuldbyrdes, jfr. den norske Straffe- lovs Kap. 10 § 14. Ved det i Begyndelsen af Paragraphen brugte Udtryk „en Fange“ be- tegnes i Overensstemmelse hermed saavel Varetægts- og Straffanger som Gjældsarrestanter, med Hensyn til hvilke sidst man ikke har fundet Anledning til, saaledes som den nævnte Lovs Kap. 10 § 17, at give nogen særlig Be- stemmelse, naar Straffen, paa den i Udkastets § 104 1ste Stykke foreslaaede Maade, sættes saaledes, at den kan gaa ned til den laveste Grad af Fængselsstraffen. Under denne Grænsse bør Straffen formeentlig ikke nedsettes, naar det er en Fange, der befries ud af Øvrighe- dens eller Rettens Magt, selv om der iøvrigt i Befrierens Forhold til Fangen som Ægte- fælle eller nær Slægting maatte indeholdes særdeles formildende Omstændigheder, da under den anførte Forudsætning dog altid en ikke ringe Krænkel- se finder Sted af den offentlige Myndighed og sammes Virksomhed til Retsfik- kerhedens Haandhævelse. Paa den anden Side maa der sættes en meget alvorlig Straf for Befrielsen af en Fange, naar derved anvendes Vold eller Trusel om Vold mod Bevogterne, eller naar Befrieren har forskynet Fangen med Medskab til at iværksætte sin Undvigelse ved Anvendelse af saadan, og Straffen bør i saa- dant Tilfælde, under iøvrigt skjærpende Om- stændigheder, formeentlig kunne stige til flere Aars Strafarbejde, idet der dog ikke synes at burde kunne anvendes Tugthuusarbejde, — selv- sølgelig under den almindelige Forudsætning, at der ikke er begaaet nogen anden Forbrydelse eller navnlig anvendt en saadan Vold, at der- ved i og for sig en strengere Straf maatte